

O, DIER BARB BELGIE,
O, KENNY LAND PER ...

MIN GENERAL, LAAT US OOK IET
ZINSEN VOOR UUBER AID. DAT
LEVENET ONS MAAKENDEN EEN EXTRA
WONDEEL OP IN DE GENERAL.

De Moeial

Tweewekelijks gratis dinges voor VUB-dinges. Van 22 februari tot 7 maart 1988.

Inhoud:

- 1 Zoals u hier rechts kan zien, snijdt het financiële Student-Aid-mes aan twee kanten.
- 2 Het optreden ter ere van Student Aid: misschien toch wel waar voor 't geld? Mowgjis naasten zijn weer op pad.
- 3 Vers van de studentpers: de concurrentie onder de loep. *Vooris, een levensverhaal uit het dodenrijk*
- 4 Eindelijk een konkreet initiatief om ERASMUS te benutten: een knusse mus.
- 5 Wimien in the Toegepeste *Wetenschappen + pimiens in de poegepeste pietschappen*. Ook het vervolg van het pevensperhaal van p.3.
- 6 De filmweek van BSG: een overzicht. Berichten van flickerlichten en van het vermaarde progressieve zangkoor: BBEK!
- 7 Puit in Prussel, een oproep van Peengrease en een agenda van Sam Boterham: het programma van de VREDESWEEK.
- 8 Heb eens een dienst kultuur als buur, toch hier en voor u... de pultuurprant!

De Moeial.

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, ism VO, BSG en de Dienst Kultuur.

Adres: De Moeial,
Pleinlaan 2-gebouw Y
1050 Brussel
Tel: 02/641 23 38

Verantwoordelijk uitgever:
Peter Perceval
Lange Bremstraat 96/6
2060 Merkssem.

Medewerkers: Peter Perceval, Saskia Schoofs, Michel Distelmans, Joeri Cornelis, Wolfgang Riepel, Gaetan Caplin (familie in Engeland), Frank Govaerts, Sammy Gruss, Daniëlla Huvaere (familie in Groenland), Nathalie Dijk, Joeri Cornelis, Pluto Holsbeek.

Abonnementen: 150,- voor 1 jaar (15 nummers). Steunabonnement: 500,- te storten op rek.nr. 001-1386975-48 van De Moeial. Met duidelijke vermelding van naam en adres.

Welke zakken heeft "Student Aid" zoal gevuld?

De centenkermis

De bedoeling van het hele Student-Aid gedoe was ongeveer 4 miljoen Belgische franken te verzamelen om de bouw van een stuwdam te bekostigen die een einde zou maken aan de droogtemisericie van de mensen in en rond Dapaong, in Togo, West-Afrika. In die streek geraken de broodnodige regenwolken (let op de flauwe woordspeling) namelijk niet over een ietwat onhandig in de weg staande bergketen. Zodat de mensen die achter de bergen wonen vergaan van de de droogte terwijl de anderen dreigen te verzuipen tijdens het regenseizoen...of toch bijna. De snuggersten onder u zullen al wel tegen hun bureu opgemerkt hebben dat dit soort steun totaal zinloos is als er niet fundamenteel wat aan de machtsverhoudingen binnen zo'n streek gesleuteld wordt. Anders zet degene met de grootste mond zich bovenop de dam en monopoliseert het daaruit voortvloeiende irrigatiesysteem zodat de anderen weer voor hun emmertje water kunnen gaan betalen... Daar hadden de mensen van de Vredeseilanden wel op gerekend hoor! Lang voor hier één vlaamse student van Dapaong had gehoord waren de Vredeseilandenwerkers allang bezig om -zonder de plaatselijke bevolking en kultuur te ontwrichten- daar structureel één en ander zo aan te passen dat ook na hun vertrek alles in de goede plooi zou blijven. Ze blijven daar immers niet voor eeuwig en drie dagen op hun stek, die Vredeseilandenwerkers. Maar dat wist u natuurlijk al lang allemaal.

Binnen

Het belangrijkste is dat de 4 miljoen wel degelijk binnen zijn. Over het precieze bedrag doen nogal tegenstrijdige geruchten de ronde, maar het is in ieder geval meer dan de 4 miljoen die nodig waren voor de dam en het meer. Op de concert-avond werden bedragen de wereld ingestuurd die varieerden tussen 4 en 6,7 miljoen.

Terwijl een medewerkster van de Vredeseilanden triomfantelijk meldde dat daarna nog de opbrengst van verschillende lokale initiatieven die hun rekening nog niet hadden gemaakt, moesten bijgerekend worden. De vraag was dan ook wat er met het eventuele overschot ging gebeuren? Daarover konden de Vredeseilanders zelf geen uitkomst geven. Er moest nog eens over nagedacht worden. Als het maar niet tot volgend jaar duurt.

Valse Noten

In de plaatselijke organisatoren-kringen werd trouwens nogal wat gemor opgevangen over het gebrek aan ruimte dat door de Vredeseilanders werd gelaten om zelf initiatieven te ontwikkelen die eventueel ook andere projecten en/of organisaties zouden steunen. Zo werd binnenskamers vernomen dat het BSG volgend jaar andere plannen heeft met het Student-Aid idee. Zelf meer gaan doen en zelf mee bediscussiëren waar het geld naartoe gaat in plaats van als doorgeefluik te dienen voor een projekt dat in Leuven uitgedoerd werd en vanuit Leuven helemaal geleid werd. Het BSG wil volgend jaar meer de richting van het Gentse comité uit. Die hebben namelijk van in den beginne gesteld dat een deel van de opbrengst van de hele gentse aktie naar OXFAM moest gaan of dat zij anders niet mee deden. Waar de Vredeseilanden voor gezwich zijn.

Over de Samenwerking tussen de Brusselse studenten blijkt ook niet iedereen onverdeeld gelukkig. Het lijkt erop dat het initiatief aan het Ufsal op het meeste enthousiasme kon rekenen. Zij haalden in de lokale projecten ook gewind de hoogste opbrengst met een stratenloop die 200.000 frank opleverde. Dat was ook te merken bij de concert-avond in de aula. Van de zowat 1500 aanwezigen waren er zeker 1200 niet-vub'ers. De vub'ers die er wel waren werkten zich dan wel de naad uit de broek achter diverse togen; podia e.d. om alles vlotjes te laten verlopen. En het kon er die avond dan ook nogal door kwa organisatie. Enkel de ordedienst bleek zijn taak een ietsje te nauwgezet te nemen. Ik zag hen op een gegeven moment met zijn drieën een jongen een poster van Student-Aid, die hij net van de muur gehaald had om als souvenir op zijn kot te hangen, weer afpakken. Alhoewel die poster dus geen ballen waard was werd de jongeman toch op de vingers getikt als beging hij een bomaanslag. "Het gaat om het principe", ving ik nog uit de discussie tussen de jongen en de ordedienst op.

Toch bleek het feit dat het gros van de aanwezigen niet-vub'ers waren een reden voor mensen van o.a. Ehsal om te stellen dat zij het volgend jaar wel zonder het BSG zullen redden. Misschien kan daar tegen volgend jaar nog eens over gepraat worden. Zodat de Brusselse studenten "en bloc" met

hun voorstellen naar Leuven kunnen.

Het goede doel.

Het geharrewar over de opbrengstcijfers kan ondertussen misschien verklaard worden door het feit dat sommigen het over de omzetcijfers hebben terwijl anderen het over de reële opbrengst, ofte winst, hebben. Want een organisatie als Student-Aid kost natuurlijk niet alleen tijd maar ook tonnen geld. Hier en daar kon wel een zaal gratis losgepeuterd worden -aan de vub bijvoorbeeld- maar voor een heleboel andere dingen die gaan van het drukken van badges voor de medewerkers tot het inhuren van groepen voor de optredens moest geld neergegeld worden. Je kan natuurlijk niet van al die groepen gaan eisen dat ze voor alle liefdadigheidsopredens gratis spelen en hun gage aan het goede doel opofferen, want dan hebben groepen als de Kreuners binnen afzienbare tijd geen eten meer. Vlamingen zijn werkelijk kunstenaars in het uitvinden van goede doelen hoor! Maar voor de Derde Wereld mag je toch al eens een concessie doen. Niets daarvan hier. *Fais Divers staken een magere 10.000 frank op zak. Maar De Kreuners streken volle 60.000 frank op, terwijl zijzelf beweerden slechts hun vervoerskosten te rekenen... The Scabs kregen 35.000 frank, ook het gewone tarief voor hen zonder klank-en lichtinstallatie.* Daarbij voegden zij de gebruikelijke "rider", waarin de voorwaarden waaraan de organisator moet voldoen worden gestipuleerd. Een van de voorwaarden was o.a. het serveren van een aantal maaltijden voor en na het optreden. Vivat de derde Wereld! Of de twee Belgen en hun synthesizer ook de gebruikelijke 80.000 ballen in hun zak staken is ons niet bekend. Dat zou dan evenwel heel veel te denken geven over Rembert De Smet die zijn grootste hit ("Operation Coup de Poign") in Togo van een plaatselijk radio-station, dat de originele versie van Alpha Biondy de hele dag draaide, oppikte. Het goede doel kost geld, geld dat ze anders ginder goed kunnen gebruiken.

Il Cattivo,
geholpen door het alziend oog van
N.D. en B.B.B.

Neil (The Young Ones) over Student Aid :

"WHAT'S HAPPENING ????"

Leuk hoor ! Kersvers bij De Moeial en hop, ze sturen me meteen naar

STUDENT AID'S HAPPENING. "Toch leuk ja ?!", hoor ik jullie al zeggen. Maar ik maakte me vooraf wel zorgen : tot voorheen werden de Aid-projecten steeds vergezeld van singles en concerten waarop ieder artiest erin slaagde zijn allerslechteste beentje voor te zetten. Na het horen van "Paradise" overwoog ik het zelfs even twee oorstopjes mee te smokkelen. Om jullie te dienen heb ik dat maar gelaten, en tot m'n grootste verbazing heb ik me dat niet eens beklaagd ...

I'm Happy !

Het begin van de avond was anders wel ietwat rampzalig ! De Moeialfotografie van dienst voelde zich namelijk als een verslagen hond met héél véél zin om iemand 'ns serieus een stuk uit z'n broek te bijten : het foto-apparaat lag NIET op de afgesproken plaats ... Vliegenvlug moest een noodplan worden uitgedokterd (hierbij nogmaals dank aan de uitvoerders ervan), en dat leverde haar een breedhoeklens op. Als hierbij dus een close-up staat van MARLEEN GORDTS met een gezicht à la Kikker Breedsmoel, hebben jullie nog steeds het gissen naar de oorzaak daarvan !

Diverse klanken

Om een nog niet al te gevulde Aula Q op te warmen, werden de Helpende Studenten vergast op FAITS DIVERS. Meteen al een reden om te vloeken op die lastige stoeltjes, want de heren brachten goed-dansbare muziek. Het verbaasde me wel dat deze Rock Rally-finalisten een gebrek hadden aan een eigen sound : terwijl de muzikale inspiratie tussen U2 en INXS zweefde, varieerde het stemgeluid van Echo tot Lloyd Cole. Zijn onze Humo-kollega's zo mak?

Gewaagd ...

Om wat meer sponsors binnen te halen kwamen enkele VUB-ers op het gedurfde idee een modeshow in te lassen. Een pluim voor hun moed en doorzettingsvermogen, want over botsende mannequins, vallende plateaus met handtassen en de sexistische reacties vanuit het publiek (jà, er WAREN army-boys aanwezig) valt weinig goeds te vertellen !

1 Oude en 1 nieuwe Belg, vond La Gordts

Onder het motto "The Day My Pet Went Mad" zou ik eerder een concert van The Cramps verwachten. Op het podium stonden slechts 2 BELGEN. Dat vraagt om kompjooters (tiens, tiens, misschien hebben ZIJ onze ...). En die vragen op hun beurt dan weer om perfek-tionisme. Dat was bij "Opération Coup de Poing", het bisnummer-wat-heet, even zoek. Maar de al iets vollere zaal was toch goed op dreef met "Lena", de Stones-Cover "Sympathy for the Devil" en enkele demonstratieve geplaccerde landbouwers op riume.

Limburg boven !!!

Na wat nutteloze reclame voor 's werelds — toch al — bekendste drank was het tijd voor "ze points of ze doerj" ... De ticket-kassa rinkelde het hardst in Hasselt (1200

entrées), gevolgd door — jaja ! — Brussel (1000, later 1200), Leuven (800, ocharme de initiatief-nemers !), Antwerpen (700) en Gent (500, awoe !). Kortrijk zweeg liever stil. Later op de avond bleken alle zalen tot de nok gevuld te zijn, behalve ... de Brusselse (die aula's zijn toch groot te laatste tijd hé ...).

Een vreemde Charel

Na een opkomst met gevaar voor rotte peren, haalde KAREL DECLERCQ de zaal toch geheel op z'n hand. Het was gieren, lachen, brullen geblazen met de nieuwste versie van "X doet het met Y", de "walgelijke AAA-song" en Pfaffs hit "To All the Goals I Stopped Before". Als LYNN WEZENBEEK hier een motto op had moeten plakken, was "kort maar krachtig" zeker het meest geschikte geweest !

Kreunende Boefjes en een badkuip

En dan ... Fabiola's hardsten ! THE SCABS (mét geladderde jeans !) deden de Q-fundamenten zuchten, DE KREUNERS lieten ze ... ach, deze zin is voorspelbaar ! Prima liveklanken trouwens bij beide groepen, alleen moest Grootaers' stem eerst wel onderdoen voor het gitarengeweld van o.a. de met DE KREUNERS meespelende gast-SCAB (jullie volgen nog ?). Tussen

de optredens in was er nog de 501-aktie, die weer maar eens aantoonde waartoe snobs in staat zijn : ze sprongen in een GEVULDE badkuip (mét boots aan !) voor een jeans die hen niet eens paste ... Triestig, maar wel uiterst vermakelijk !

Studio Overal (behalve Brussel dan)

De fuif achteraf was veel-belovend maar weinig-houdend ! MARC PINTÉ (van Studio Brussel), die normaal de muziek zou verzorgen, kwam "gewoon even" niet opdagen : hij moest dringend ergens anders zijn, klomk z'n excuus. Het werd dus improviserend fuiven met te weinig platen voorhanden en een ondankbaar danspubliek onder de spots. Sjapoo voor de DJ's !

De Generale ziet groen ...

en met reden ! De STUDENT AIDAKTIE bracht netto bijna 7 miljoen gevalueerde op, maar verminderd met de "onkostenvergoe-dingen" van de bands (wij spelen niet zomaar, daar moet je wel wat voor beta ... euh, doen !) werd alles gereduceerd tot 5,5 miljoen (voorlopige cijfers). Brussel zelf zorgde voor 430.000 frank. Maar — aardrijkskundigen, pas uw topologische kaarten aan ! — het doel werd allesszins méér dan bereikt : TOGO KRUGT EEN STUWMEER ! GEFELICITEERD ALLEMAAL !!!

BOER-BAKKER-BOLLETJE

Mijn naaste: Wis.

Wis is eigenlijk wel letterlijk mijn naaste: ze is mijn buurvrouw, bij ons in Werchter, vandaar sommige Werchterse uitroepen en gebruiken.

Haar man heet Jef. Op een dag (30 jaar geleden) liep Jef onder een trein (half). Hij was er erg aan toe, en Wis beloofde God dat ze ieder jaar op bedevaart zou gaan naar Lourdes. Jef verloor een been, maar overleefde, en zo komt het dat Wis ieder jaar twee weken met de "gebrekkelijken" naar Lourdes gaat. Als ze dan terugkomt, en de hele familie (ze heeft 9 kinderen) staat haar op te wachten, stapt ze met een olijk "Joep, de manneul" van de bus en dat is het dan, wat de begroeting betreft.

Toen wij daar pas woonden, kwam Jef vaak bij ons metsen. Op een middag zeiden we: "Blijf toch eten, Jef.". "Ja, maar.", zei Jef "Ik heb mijn tanden niet bij. Maske, ga mijn tanden is halen bij Wis!". Ik had nog nooit van valse tanden gehoord, maar deed wat hij vroeg: "Wis, ik moest Jef zijn tanden komen halen.". "k zal ze in een zakske doen.", zei Wis en "Omdat ge zo braaf zijt, krijgt ge van mij een lekkere perzik.". Die deed ze dus in hetzelfde zakje. Een paar jaar later waren het Wis' tanden die voor opschudding zorgden: Mijn buurlingens en ik gingen Driekoningen zingen. Om het geheel een beetje realistischer te maken, namen we Mira mee, de witte pony van Tom en Jan. Omdat we haar moeilijk alleen op straat konden

laten staan, namen we haar mee tot aan de voordeur van Jef en Wis. Wis kwam vrolijk opendoen, zag de pony en schrok zo dat ze "Woehat!" krijste, waarbij haar tanden door de lucht zeilden en vlak voor Mira's voorhoeven in de vuile sneeuw terecht kwamen. Maar eenmaal van de schrik bekomen, kon ze er hartelijk om lachen. Met haar mouw poetste ze de tanden een beetje op en stak ze weer in haar mond. Onlangs ging bij ons de telefoon. Ik nam op en hoorde een vrouwenstem geaffekteerd zeggen: "Hallo, u spreekt hier met Louisa Van Neven.", dus zei ik: "Dag mevrouw.". Een oorverdovend geschater barstte los: "Waf waf waf waf, 't is Wis!". "O.". "Seg, weet ge nu niet wat?". "Nee?". "Ewel, 't wijf van onze Marcel, he, woehaf, die is al gestorvent!". Overigens kan je Wis, als ze telefoneert, in stereo horen door eenvoudig het raam open te zetten.

Een paar jaar geleden kreeg hun zoon Jozef een kerkklok op zijn hoofd. Hij was er zo mogelijk nog erger aan toe dan Jef indertijd. Wis zei: "Als hij beter wordt, beloof ik dat Jef ieder jaar meegaat naar Lourdes.". Hij werd beter en Jef moest mee. Maar omdat Jef na thuiskomst nog weken liep te zagen over 'al die wijven die zondig van hier tot Lourdes zo luid moesten bidden dat hij niet kon slapen", werd hij voor de toekomst vrijgesteld. Zo, dat was Wis.

Mowgli.

(Marleen Gordts voor je neus ...)

en niet wéten wat te vragen natuurlijk !!!

De Moeial mocht backstage ! Hieronder enkele interview-resultaten :

* MARLEEN GORDTS had, toen men haar vroeg mee te doen, eerst "Student Aid's" verstaan (flauwe mop, Gortie !). Néé, ze had geen schrik van het VUB-publiek (dat heeft ze trouwens van niemand ...), en ze was vooral blij dat de Kreuners en The Scabs op het Brussels programma stonden. *Glaasje op, laat je rijden, Marleen !!!*

* LYNN WEZENBEEK was erg opgetogen vanwege het grote financiële succes. Ze benadrukte nogmaals dat Marleen en zijzelf — wél , n.v.d.r. — gratis meededen. Ze vond het vreemd dat de VUB-ers zo "anti-Miss" zijn, en vroeg zich af of Goedele daar wat mee te maken zou hebben ...

* Wim "X" vond dat De Moeial een afgrijselijke naam heeft. "De Achteruitgang" vond hij passender. Allé

merci !

* WALTER GROOTAERS vond engagement voor een opzet als het deze erg logisch (zeggen ze allemaal, Walter !!!). Hij meende dat z'n manager enkel een vergoeding zou vragen voor de technische ploeg en benzine. *Zeker vanuit Lier over Stockholm naar Brussel gekomen ???*

* Een mede-organisator wist ons te verklappen dat de bands op-treedden aan "verminderde prijzen". Dat zou wel eens kunnen kloppen. Als je van de normale prijzen juist ALLEEN de onkosten aftrekt !!!

ND en BBB

U daar, ja.

Het gat in de markt.

U wist het waarschijnlijk zelf niet, maar u bent een gat in de markt. Een paar jaar geleden kon opgemerkt worden hoe de kledingindustrie zich expliciet op de hoogstudentenbevolking ging storten door hen in via afstotelijke reclamecampagnes in het hoofd te rammelen dat zij er uit moesten zien als hun vaders en moeders, maar dan 20 jaar smaller. Daarna kwamen de meubelfabrikanten, de sportpromotoren, de reisagentschappen, de auto-industrie en onlangs ontdekten ook de uitgevers van kranten en tijdschriften de studenten.

In Frankrijk had onder andere Le Monde allang door dat de hoogstudenten een belangrijk potentieel vormden en zij besloten dan ook uit te pakken met een "Monde de l'éducation" uit te pakken over onderwijs in het algemeen en studenten in het bijzonder. De lezers zijn zowel mensen die in het onderwijs staan als zij die onderwijs volgen, de studenten dus.

Wie De Moecial nummer 1 van dit jaar las, weet van Guy Mortier dat de kranten en tijdschriften hier in België te arm zijn om zulke kunstjes te financieren. Onlangs deed De Morgen een jammerlijk mislukte poging in die richting. "Gent Boven" heette het in dat nummer. Zelfs de mensen van de VUB die in die bijlage van De Morgen aan het woord kwamen waren Gentenaars die in Gent leven werken. En als ze nu nog iets zinnigs te vertellen hadden....

Gratis

Daarom hebben de studenten van de verschillende instellingen in Vlaanderen zelf het roer in handen genomen. Op de VUB ken je De Moecial (hoe lang nog?). In Gent is er Schamper voor de RUG-studenten dat onlangs ook even van het toneel verdween. En in Leuven is er Veto. Een blad dat op nivo staat en mag gezien worden, al vult het minstens driekwart van zijn kolommen met interviews, gezwets van anderen dus. We willen daarom niet zo ver gaan om -zoals veto dat zelf doet in advertenties ten allerkant- het blad uit te roepen tot Dé maatstaf in de studentenpers. Het feit dat Veto op minstens 1 man kan rekenen die full-time en professioneel met het blad bezig kan zijn zal zeker niet vreemd zijn aan het hoge nivo dat veto wekelijks haalt. Op die manier kunnen wij dat veel beter! Enfin de essentie is; iedere instelling heeft wel zijn eigen studentenblad, dat in de meeste gevallen nog gratis verspreid wordt ook.

Toch blijken professionele uitgevers brood te zien in dit zaakje. In ons blad kon u al een paar keer de belevenissen van de Kampus-ploeg lezen die onder impuls van een stel franstalige yuppies wanhopig probeert om één zinnige letter op hun glanzend papier te krijgen en het daarna nog te verkopen ook. Helaas, ook in hun februari-nummer zijn ze er niet in geslaagd.

De hoofdredakteur van dat nummer, Garsett Larosse, is trouwens terug naar Antwerpen afgezaakt om er zich terug bezig te houden met "De Antwerpse Student" waar hij vandaan kwam. Dat is een gratis blad door een aantal Antwerpse Studenten (een contradictio in terminis?) op kosten van de uitgeverij van De Financieel Economische Tijd in elkaar wordt gestoken en dat leeft van advertentie-inkomsten. Verder dan het doorsnee-advertentieblad geraken ze dan ook niet. Gejuich, flatuleuze grappen en dito artikels. Onder impuls van de uitgever, die meer geld ruikt, gaan ze nu proberen de gratis-markt te veroveren met een project dat de voorlopige titel Student 2000 meekreeg. Het zal iets helemaal anders zijn de cinerama ofte cinema 2000, maar hoe anders is niet bekend. Na wat we van G. Larosse in Kampus zagen roepen we heel hard: eerst zien en dan geloven. Kampus kreeg zijn 5 de hoofdredakteur in evenveel nummers! En nu doen ze nog altijd geen moeite om het ding verdeeld te krijgen. Take the money and run, Eric Everard (Chef aldaar).

Een nieuwe lente

Nee, dan liever de aanpak van Sic. Zonder af te wachten of er zich studenten zouden aanbieden om op -naar aloude traditie-vrijwillige basis een nieuw studentenblad vol te kribbelen en te verdelen zette

uitgeverij dilligentia een professionele ploeg aan het werk die het blad van voor naar achter in elkaar moest steken en er de markt klaar voor moest maken. Redactie-en promotieteam deden in zes maanden hun werk en slechts twee weken later dan origineel voorzien ligt het eerste nummer van Sic, een blad dat om de twee weken moet verschijnen voor 40 frank, in handen van de studenten. Naar eigen zeggen wil de redactie-ploeg van Sic stukken produceren die verklaren waarover in anderebladen al te vanzelfsprekend wordt gepraat. Zo krijg je in het eerste nummer een zeer levendig verslag uit Israël over de palestijnenkwestie van iemand die daar aan een Israëliëse unief zit, mooi werk. Terwijl een fotoman van de hand van Felice Damiano himself voor de vrolijke noot zou moeten zorgen (let op de voorwaardelijke wijs!). Een deel van het materiaal wordt geleverd door plaatselijke redakteurs-korrespondenten-studenten en dat zie je. Die stukken zijn angstvallig oppervlakkig gehouden om toch maar de grootste gemene studentendeler te kunnen aanspreken. Een blad als Sic moet overleven van de advertentie-inkomsten en die komen er maar als je een groot publiek hebt en dat komt er maar als je voor iedereen begrijpbaar bent en... Of het nu de correspondenten zelf zijn dan wel de eindredakteurs die de artikels dermate afvlakken blijft voor mij de vraag. Hun grote verdienste is in ieder geval dat ze de artikels niet afvlakten naar het kinderachtige toe, zoals we dat inmiddels van Kampus gewoon waren. Bovendien steekt Sic bij ieder nummer een bijlage op krantenformaat dat actueel nieuws uit de verschillende studentensteden moet bieden. Zo gaan ze al een hoofdevel van Kampus uit de weg dat door zijn deadline (1 maand op voorhand) niets of toch zeer weinig actueels kan bieden.

Vete

Tussen Kampus en Sic is er intussen al een soortement van vete. In het editoriaal van het januarinummer van Kampus konden we een pathetische oproep lezen aan de studenten-en studenteverenigingen van dit land om alstublieft toch maar geen medewerking te verlenen aan dit initiatief van het Belgische filiaal van een buitenlandse uitgevergroep (VNU, zie ook o.a. Flair), dat bovendien helemaal niet van studenten zelf kwam en alleen maar diende om geld mee te verdienen. Kijk eens, als een buitenlandse uitgevergroep geld wil verdienen aan de Belgische studentenbevolking is dat hun zaak. Daarbij vernamen we uit goede bron dat het hoofd van de dilligentia-groep de aandelen inmiddels allemaal zelf in handen heeft zodat er hoogstens nog geestelijke banden blijven met het moederhuis. In de dilligentia-groep weet Sic zich vergezeld van gratis-bladen -o ironie- als het kaderblad intermediair e.a. gespecialiseerde bladen. Bovendien steken de dilligentia-verantwoordelijken niet onder stoelen of banken dat zij geen filantropische vereniging zijn doch azen op winst. Waar Kampus zich voordoet als het produkt van een filantropische vereniging, doch in werkelijkheid aast op winst. In Wallonië blijken de Kampus-adepten (daar Université) zover om, heel onsportief, de affiches die adverteren voor het de franstalige Sic af te rukken. Nijdig omdat het niet lukt bij hen zeker? Of het zal lukken is ook de vraag voor dilligentia-Sic. Als het niet lukt gaat het blad binnen 6 maanden op de fles. Zo eerlijk zijn ze daar wel. Op een markt die beheerst wordt door gratis, streekgebonden bladen zal het niet makkelijk zijn. Daarom heeft Sic de grote middelen aangewend; een reclamecampagne met affiches en radiospots, gratis-proefnummers, stickers... Nu de artikels nog en ze maken een kansje....tegen ons.

P2

MIJN LEVEN.

Toelichting bij het verhaal

Dit verhaal, dat in 6 opeenvolgende Moecials verschijnt is het verhaal van een beenhouwersgast die, oorspronkelijk in het Leuvens, Brussels en Frans, over zijn belevenissen in de oorlog schrijft.

Er zijn 2 bewerkingen nodig geweest om het verhaal voor U leesbaar te maken maar er werd hierbij getracht het karakter van de oorspronkelijke tekst enigszins te behouden. Dit brengt mee dat de lezer wel enkele keren de woordenschat van z'n grootouders zal moeten raadplegen (indien de lezer al dan niet zelf tot deze generatie behoort.)

DEEL 1.

Ik ben geboren op 20 November 1914. De oorlog was toen net begonnen en mijn moeder was drie maanden in dracht van mij en was samen met boer Jan Tobbac voor de Duitsers naar Kampenhout gevlucht. Al dat geschommel op die boerenkar had haar geen goed gedaan. Mijn vader was via Antwerpen naar Oostende gevlucht, waar hij inscheepte

voor Engeland. Dat moet op het einde van juli geweest zijn. Vandaar dat hij niet wist dat hij drie kinderen had. In Folkestone was hij dan garçon geworden met de gedachte dat hij vrouw en twee kinderen had achtergelaten hetgeen in feite 3 kinderen waren. Vandaar dat ik bij mijn vader nooit de liefde gekend heb die een kind te beurt valt. Nooit heeft er tussen mij en mijn vader enige liefde bestaan zodat ik als kind

voelde dat ik teveel was en in de weg liep. Op zesjarige leeftijd ondervond ik dat mijn vader mij dood wenste. Zo wierp hij eens een stuk boomtak naar mijne rug. Ik was juist een stap verder gegaan zodat de tak rakelings langs mijn arm vloog. Later, op een maandag, het was Leuven-kermis, gebeurde het volgende. Ik had gaarne met mijn moeder mede naar de kermis geweest maar mijn vader wilde niet dat ik mede ging. Hij was bezig boven de

De bewerkers,
Frans Goossens
Frank Govaerts

Vervolg: zie pagina 5.

erasmus

DE GEBOORTE

Toen de klokken begonnen te luiden op 11 november 1918 wist iedereen wat dit betekende : men mocht eindelijk serieus beginnen werken aan de bouw van militaire kerkhoven in Vlaanderen veld. Iedereen was heel enthousiast en dacht in termen van " nooit meer oorlog " of beter nog " nie wieder Krieg ". Het mocht echter niet baten . Enkele jaren later kon men namelijk vaststellen dat het oorlogsspel in korte tijd veel perfecter was geworden . Andermaal had Europa bewezen dat ze in staat was zichzelf heftig te verminken .

Na de Dertigjarige Oorlog (1914 - 1945) begonnen de mentaliteiten echter te veranderen . Men zou alles in werk stellen om een nieuwe Europese Burgeroorlog (en meer bepaald een Frans-Duitse oorlog) te voorkomen . Dit was de reden van het bestaan van de E.G.K.S. (Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal) , de voorloper van de E.E.G. (Europese Economische Gemeenschap) . Veertig jaar later kunnen wij met genoegen vaststellen dat de eerste doelstelling van de E.G. (het voorkomen van een nieuwe Frans-Duitse oorlog) volledig vervuld is .

Maar de Europese Gemeenschap , zoals zij nu bestaat , mikt echter veel hoger . Het is namelijk de bedoeling om op middellange termijn over te gaan tot de volledige integratie van de (momenteel) 12 Europese lidstaten . De Europese Gemeenschap zal dan een machtige multinationale staat zijn met een doorslaggevend gewicht op wereldschaal, die de fundamentele waarden van vrijheid, gelijkheid en democratie zal kunnen verspreiden over de wereld. Om dit

doel te bereiken moeten de Europese lidstaten zo intens mogelijk samenwerken op alle gebieden : op economisch, politiek, cultureel en ook op onderwijsvlak. Het is dit laatste vlak dat ons vooral interesseert. In het kader van de integratie van het Europese hoger onderwijs heeft de Europese commissie namelijk op 30 juni 1987 het ERASMUS-programma goedgekeurd.

Erasmus staat voor European Action Scheme for the Mobility of University Students en beoogt een uitwisseling van universiteitsstudenten op grote schaal. Het is de bedoeling dat vóór 1992 10 % van de Europese studentenbevolking uitgewisseld wordt. De doelstellingen van zo een programma zijn duidelijk. In de eerste plaats moet het Erasmus-programma leiden tot een grotere harmonisatie van het Europese onderwijs : gelijkstelling van sommige Europese diploma's, aanpassen van sommige studiepakketten, enz.. In de tweede plaats is het vooral de bedoeling om jonge Europese universiteiten met elkaar te " confronteren ". De jonge studenten van vandaag zijn namelijk de Europese leiders van morgen. Daarom is het belangrijk dat men op alle niveaus de verschillende Europese culturen dicht bij elkaar brengt. De verscheidenheid van deze culturen is voor ons namelijk een onschatbare rijkdom. De synthese van deze interagerende culturen zal in de toekomst onze belangrijkste energie- en inspiratiebron zijn. Dat is de ware toedracht van het Erasmus programma.

DE FEITEN

Nu ben je pas de kluts kwijt, je handen beven, je hart raakt op overtoeren In een roes van euforie dans je de kamer rond, de burenhoor je krijsen maar wat doet dat er toe ? je hebt pas gelezen dat je de kans hebt om in het buitenland te gaan studeren (ja, dat ook, als het moet) ; wat kan de rest je schelen ? Daarbij, die burenhoor dan toch kwijt. Je neemt enkele stappen achteruit, " Na nu en enkele ogenblikken zal het wereldrecord hoogspringen gebroken zijn ! " , overschouwt de kamer, " Geen gevaar. Het enige dat kan breken is je spaarvarken en dat "

" MIJN SPAARVARKEN ? ! ". Je hart stopt met razen, je valt op de knieën.

Zelfs met de beste wil van alle mensen van goede (en betere) wil kom je met die paar centen amper ter bestemming (de chocolade munten zijn voor onderweg op het vliegtuig, dat is als ze de metaaldetector passeren) Je wordt kwaad. " GELD, ik HAAT het ! ",

je schreeuwt het vol wanhoop, de burenhoor schreeuwen terug, je klopt wild tegen de muren, schopt tegen het bed (bezeert natuurlijk je klein teentje) , kaait je varkentje tegen de muur, STOP !

Luister goed (Lees: lees goed) , er is geen reden om te wanhopen. Neem voorzichtig weer De Moeial ter hand, dat heb je terwijl je dit leest waarschijnlijk al gedaan, ga zitten, rustig, neem diep adem, Zo , nu

ben je klaar voor een geruststellend (misschien), duidelijk (met wat goede wil) en volledig (vergeet het !) financieel rubriekje.

Je hoeft eigenlijk geen bank te gaan beroven (bedelen in de metro zal volstaan) om in de gelegenheid te zijn om een stapje buiten onze grensjes te wagen. Het is nogal evident dat bij zo een uitwisselingsproject enkele beurzen of fondsen ter beschikking zijn. De Europese Gemeenschap stelt gelukkig die financiële steun ter beschikking.

Deze steun wordt verleend aan :

- programma's die de universiteitsstudenten de mogelijkheid bieden, aan een universiteit in een andere lid-staat, een studie-periode door te brengen die door de thuisinstelling volledig wordt erkend bij de toekenning van hun diploma of kwalificatie.

- alle programma's voor de mobiliteit van studenten die aan deze " erkenningsvoorwaarde " voldoen, komen in aanmerking - ongeacht de studiematerie, het studieniveau (tot het doctoraat) of het type van deelnemende instelling.

- de voorkeur gaat uit naar de programma's die een wederzijdse uitwisseling beogen.

De financiële steun dekt de volgende kosten:

- reis- en verblijfskosten voor leden van het universitaire personeel voor deelname aan

DE WERKGROEP

Het Erasmus-project is bestaand, zinnig en baanbrekend. Dus lees dit artikel met een zo klein mogelijke dichtheid aan gaten in je gruyère. Eerder op deze Europese pagina kreeg je al te lezen wat het Erasmus-beest is, welk de doelstellingen en de verwachtingen zijn. Maar ... een project of idee hebben, is één zaak, het verwezenlijken ervan is een andere. De " werkgroep Erasmus " wil daar een steentje toe bijdragen. Maar wat is die werkgroep voor iets ?

De werkgroep Erasmus bestaat uit een tiental studenten van de faculteit Toegepaste Wetenschappen - wij dus - , die zich bekommeren om het welslagen van het Erasmus-project. In een eerste fase zullen wij ons bezig houden met contacten te leggen met studentenkringen Toegepaste Wetenschappen uit heel de Europese Gemeenschap. Dit zou gebeuren door middel van een intensieve correspondentie. Deze contacten hebben als doel een netwerk te creëren dat zou instaan voor een gecoördineerde dienstverlening aan de uitgewisselde student, in het bijzonder :

- integratie van de student in zijn nieuwe omgeving door medestudenten
- het verzorgen van de huisvesting indien er hiervoor geen faciliteiten bestaan (bv. op een kot van plaatselijke studenten of in een gezin)
- informatie verstrekken in diverse Europese talen over het studieprogramma en over de universiteit
- cursussen laten vertalen en / of een lijst met referentiewerken in verschillende talen bij elke cursus voegen

Laat je echter niet afschrikken door deze waslijst, want dit jaar gaan wij ons enkel bezighouden met het contacteren van andere studentenkringen en het verstrekken van informatie aan onze medestudenten. Dat is dus wel aardig penwerk en wij zoeken dan ook nog massa's losse medewerkers om de taken te kunnen spreiden. Ben je geïnteresseerd in wat wij doen, kom dan eens langs op onze wekelijkse bijeenkomst op woensdag, 12 uur, gebouw K 2de verdieping aud2 of neem contact op met de dienst public relations van de Polytechnische Kring.

vergaderingen over de planning, ontwikkeling, tenuitvoerlegging, controle en evaluatie van het programma (organisatie en inhoud van de opleiding en stages, huisvesting en materiele verblijfsvoorwaarden in een andere lid-staat, het volgen van de studenten, examenjury, vragen met betrekking tot de academische gelijkwaardigheid van diploma's, enz.);
- voorbereiding en vertaling van de documentatie en het pedagogisch materiaal ;
- voorbereiding van de studenten (voordracht, linguïstische voorbereiding, die de gast- en/of thuisinstelling op zich nemen);

- administratie van de ERASMUS-beurzen ;
- uitgaven voor de verspreiding van informatie over het programma.

Bedrag : Maximum 25.000 Ecu per jaar en per deelname universiteit een gemiddelde van 10.000 Ecu.

Gebruik van de beurzen :

De ERASMUS-toelagen dienen de " mobiliteitskosten " van de studenten te dekken, dit wil zeggen de bijkomende kosten, betrekking hebbend op hun studieperiode in een andere Lid-staat, met name :

- reiskosten
- Kosten van linguïstische voorbereiding (specifiek inschrijvingsgeld ten laste van de student, alsmede eventuele verblijfskosten in een andere Lid-staat)
- kosten, voortvloeiend uit de hogere levensstandaard van het gastland
- bijkomende kosten, voortvloeiend uit de verandering van in de individuele materiële omstandigheden van de student gedurende zijn verblijf in het buitenland (zoals kosten vanwege het feit dat zij niet langer residentie- en verzorgingsmogelijkheden meer hebben)

Verkiezingsvoorwaarden voor een beurs :

Het ERASMUS-programma geeft voorrang aan studenten van het " Europees Universitair Netwerk ", nl. in het kader van een interuniversitair mobiliteitsprogramma met financiële steun van de EG-Commissie.

De Erasmus-beurzen worden alleen toegekend aan studenten die :

- een volledige academische erkenning bekomen voor de studies, verricht in een andere lid-staat ;
- vrijgesteld zijn van het betalen van collegegelden aan de gastuniversiteit, terwijl het inschrijvingsgeld aan de eigen universiteit integraal verschuldigd blijft ;
- hun studiebeurs doorbetaald krijgen voor de studies in hun eigen universiteit ;
- minimaal 1 trimester en maximaal 1 jaar in een andere Lid-staat verblijven ;
- geen eerstejaarsstudenten zijn.

Procedure :

De beurzen worden aan de studenten overgemaakt door tussenkomst van hun universiteit. De coördinerende instelling zorgt voor de uitkering van de mobiliteitsbeurzen aan de studenten. Zij moet tevens waken over de naleving van de in het Erasmus-programma voorgeschreven criteria.

Bedrag : Erasmus-beurzen tot een max. 5.000 Ecu per persoon/per jaar (gemiddeld 2.000 Ecu per student / per jaar)

Ziezo , ik houd de zakelijke uitleg verder voor gezien. Je voelt de zaligheid zweven in je achterhoofd bij het besef dat je uiteindelijk, toch, je dromen vorm gaan krijgen . Je besluit er geen gras over te laten groeien. Je neemt je jas , bij ' t openen van je huis(kot)-deur vind je een briefje. Weer die kwade buur die je nu een lief gedichtje over stilte toeschrijft, de papiermand in !!!
Op wolven haast je je naar het P.k.-lokaal waar de start ligt van het avontuur van je leven.

S.G.

In één van de komende Moeials zullen jullie een artikel door de strot geduwd krijgen over alle mogelijke soorten vakantiebeurzen met als auteur het prachtigste konijn van de hele wereld.

VROUWEN IN DE TOEGEPASTE WETENSCHAPPEN.

De vrouw loopt niet bepaald dik gezaaid in de fakulteit der Toegepaste Wetenschappen, integendeel: slechts 10% van de toekomstige burgerlijk ingenieurs is er eentje. Natuurlijk, niemand vindt het leuk om 'burgerlijk' te worden genoemd, dat is waar, maar...

Op snuffeltocht naar de diepere oorzaken van dit dramatische feit, door de katakomben van de gebouwen K, Z, en ook een beetje F.

Allereerst spraken we met de helft van het vrouwelijke professorenkorps in de F. der T.W.: met name... Prof. Dr. ("Irina") Veretenicoff!

D.M.: Kunt u misschien een eenvoudige getuigenis afleggen over de specifieke problemen die u als academica ondervonden hebt?

I.V.: Ach, als man zou ik mogelijkerwijs vlugger benoemd geweest zijn, maar ik heb zelf ook nooit gevochten. Ik denk dat het belangrijkste is dat je je job goed doet. Ik word hier ook beschouwd als een 'echte' kollega, ik heb nooit dingen ondervonden als ongewenste intimiteiten... Dat is zeker een pluim op de hoed van de VUB. Overigens zijn er op de ULB helemaal geen vrouwen in de Toegepaste.

(Een man komt het lokaal binnen en barst in koffiezetten uit.)

D.M.: Waarom zouden er zo weinig meisjes aan deze richting beginnen?

I.V.: Weet je, ik ben ontelbare keren naar athenea geweest, ik heb daar gepoogd contact op te nemen met meisjes, om hen te tonen: "Kijk, ik ben een vrouw en ik ben nu professor doktor in de natuurkunde, zien jullie nu wel dat het kan!". Maar het bleek onmogelijk met hen te spreken, blijkbaar begint het probleem veel vroeger. Volgens mij ontstaat de angst voor wis- en natuurkunde bij meisjes in de puberteit. Al

de vrouwelijke natuurkundigen die ik ken, zijn zeer sterk door hun vader gestuwd geweest. De agressiviteit tegenover de stof verschilt ook. Meisjes worden verondersteld mooi en lief te zijn... Ik heb mij ook nooit agressief opgesteld. Sommigen willen hun integratie in de mannenwereld door mannengedrag vergemakkelijken. Dat wil ik niet doen.

D.M.: Vele vrouwen voelen zich ook nog steeds alsof ze moeten kiezen tussen of ventjelhuisjelboompjelkindjelhandje, of een interessante job. Hoe staat u tegenover het combineren van arbeid en gezin?

I.V.: Op het ogenblik dat men een koppel begint, zoekt de man een gezellin, een levenspartner. Vanaf het moment dat hij carrière begint te maken echter, wil hij een vrouw die zijn huishouding verzorgt en waarmee hij op recepties enzo kan pronken. Dit is niet het prototype van de academische vrouw, vandaar de vele echtscheidingen en het hertrouwen met jonge, niet-veeleisende vrouwen in deze wereld. Op de ULB echter is er een vrouw die een hele grote groep leidt (een onderzoek naar de structuur van proteïnen), en waarvan de echtgenoot huisman is geworden, al was hij architect. Relaties vragen dus een hoop tolerantie en liefde, in dergelijke gevallen.

Verder heb ik gemerkt dat vrouwen zonder kinderen altijd iets blijven missen. Kreativiteit vergt volgens mij affektieve stabiliteit, vooral als je jong bent. Ik heb nooit een les gebrocht omdat mijn kinderen ziek waren ofzo, en ik heb mijzelf verboden een schuldgevoel te krijgen omdat ik als werkende vrouw een gezin belangrijk vond.

D.M.: Uw besluit!

I.V.: Alles hangt volgens mij af van de levenspartner. De vrouw kan alles met behulp van de liefde en de tolerantie van de man. Het belangrijkste is dat je aangemoedigd wordt.

Op het kongres "Women in Higher Education" dat in november '86 in Londen plaatsvond, werd eveneens gezocht naar de

oorzaak voor dit probleem. Ons (want ik ben er naartoe geweest) besluit was vrij traditioneel: van de geboorte af, worden de meeste meisjes nog altijd zo gekonditioneerd dat ze er eenvoudigweg niet aan denken aan de fakulteit als die van de Toegepaste Wetenschappen te gaan studeren. Het begint dus nog vroeger dan met de poppen en het speelgoedserbies. En zelfs feministiese ouders zien vaak met leedwezen hun dochter veranderen onder invloed van school, vriendinnetjes en/of jeugdbeweging. Want als het alleen maar aan de echtgenoot lag, was het gemakkelijk: zo'n autoritaire kniesoor zet je toch gewoon op de stoep! Over dit alles komt in een der volgende Moeials een uitgebreid artikel. Voorlopig wetenschappen we nog even toegepast met de getuigenis van een studente aan die fakulteit. Zij wilde liever anoniem blijven, en wij respekteren dat. Daarom heet ze voor de gelegenheid XX, zowel symbool voor vrouwelijkheid (genetica), als voor anonimiteit (de onbekende X). Vala.

D.M.: Waarom ben jij wél Toegepaste Wetenschappen gaan studeren?

XX: Uit interesse zeker? Waarom studeert iemand iets?

D.M.:(karikaturiserend): Om bruggen te bouwen, natuurlijk. Of om molenaar te worden.

XX: Oh.

D.M.: Andere vraag. ondervind jij hier seksisme?

XX: Hier beleef je vanalles. Oneerbare voorstellen, "knetje" onder tafel, macho-gedrag, ja, zelfs romantische ontboezemingen achter de kompoeter.

D.M.: Hé. En denk je dat je het als meisje moeilijker hebt, op examens bijvoorbeeld?

XX: Slechts één prof maakt ons het leven zuur: professor Janssens. Hij staat bekend als een vrouwenhater.

D.M.: En?

Maar ze was al weg. Jammer.

Masoch en Mowgli.

← vervolg levens verhaal p.3 →

dal te metsen en vroeg me een fles bier te brengen, hetgeen ik deed. Boven op de ladder gekomen, duwde hij de ladder omver. Door er af te wippen kwam ik op de mesthoop terecht in plaats van op den beton. Ik had anders zeker dood geweest.

Ik mocht tegen mijn moeder niets zeggen of hij zou me zeker doden, zegde hij, hetgeen ik dan ook opgevolgd heb.

Mijn vader was een hartelijke duivenspeler doch meermalen was er ruzie, vooral als de duiven niet goed kwamen.

Zo was hij kwaad op jongens uit de geburen die een zakdoek met een steen eraan vast gemaakt gelijk een parachute omhoog wierpen zodat de duiven schuw werden. Op die momenten was het oppassen geblazen. Dan was vader razend kwaad, het volstond dan niet uit zijn weg te blijven om geen slagen te krijgen.

Op school was het voor mij ook niet alles. De hoofdmeester was ons niet gezind omdat vader op de lijst van de Liberalen stond en ook omdat zij vroeger geen goede vrienden waren. Zo kreeg ik dikwijls van de grote stok, zodanig dat mijne rug vol zwarte plekken stond.

Zo weet ik nog dat ik op een zondag in de mis was en geen kerkboek of paternoster bij me had. Met mijn handen samen-

gevouwen zag ik braaf voor me uit, toen de meester me een gazet bracht. Natuurlijk, ik die graag een gazet leesde, deed die open en begon ze te lezen. De priester die op de preekstoel kwam trok grote ogen open maar ik deed of ik niets gezien had en leesde voort. Die week sloeg de bovenmeester als een wilde mijn rug helemaal blauw. Daar ik nog onder

handen van dokter Doulian was, vroeg de dokter me wie me zo geslagen had. Ik zegde natuurlijk dat het de meester was. Hij ging met me mee naar de school en zei "wacht hier even op mij". De twist die daar geweest is tussen de meester en de dokter kon men van ver horen, maar het slagen was gedaan en de meester heeft me nooit meer geslagen. Menig maal als het fruit rijp was zegde hij zelfs "ga maar eens in de hof en trek daar maar een goede peer of appel af".

Later waren we betere vrienden.

Op een dag riep hij me om mijn lei te zien. Hij zat neven de stoof, die grote stoof van vroeger die gans de klas opwarmde. Terwijl ik zo neven hem stond, kreeg hij een klop en viel hij bijna op de stoof zo ik hem niet tegen gehouden had. Van dan af was zijn gezondheid achteruit gegaan en is hij gestorven.

Toen ik twaalf geworden was deed ik mijn plechtige communicatie. Alles was schoon begonnen, mijn vader was in zijn nopjes en ik was fier, met mijn kostuum en mijne hoed. We hadden een goed middagmaal gehad en nu moesten we nog naar het lof gaan. Mijn peet, een goed vrouwmens, ging er samen met mij heen.

In de kerk aangekomen liet ik per ongeluk mijn hoed op de punt van mijn schoen vallen. Die hoed rolde als een kegel naar de middenbeuk. De pastoor die juist binnen kwam zag die hoed op zich afgerold komen en schrok ervan en mijn peet dat vrouwmens wist niet waar ze het had. Christelijk als ze was werd vader verwittigd. Ik kreeg een paar flinke oorvegen en werd de kamer opgestuurd terwijl ze allen aan het smullen waren.

Toen was het feest voor mij gedaan en werd alles opgegeten. De dag die zo schoon begonnen was eindigde met tranen en een lege buik. Ik weende hard in mijn bed en heb die dag nooit vergeten.

Dan was er nog een grote ruzie tussen mijn moeder en vader, die altijd maar mijn horloge wilde hebben als hij met de duiven speelde en het dan niet wilde terug geven.

Na al die narigheden, op school en thuis, ben ik naar het college gegaan. Daar werd ik een klas te hoog gezet met het gevolg dat ik na enkele maanden door de perfect uitgemaakt werd dat ik mijn broek kwam verslijten op de bank.

Ik antwoorde dat ik niet meer kwam. Ik betaalde 35 frank Sint-Pieterspenning terwijl anderen 80 fr betaalden en zij zaten op de eerste rijen. Degenen die vanachter zaten konden nooit horen wat vanvoor gezegd werd, zo stil spraken die professers.

Ik moest bijgevolg bij mijn vader op het

stort gaan werken, waar al het stort van Remy terecht kwam. Ik moest er 10 bakkarren per dag wegwerken in putten die op voorhand gegraven waren. Ik had voor 2 huizen steen bijeengeraapt en mijn vader kon gerust voor mij een huis bouwen doch mijn oudere broer, onze Juul, moest een huis hebben, een huis met een stal en een schuur, want hij ging een koe houden zoals de meeste mensen. Doch die koe is nooit in huis gekomen en Juul dacht alzo twee huizen in de wacht te slepen, maar dat heeft nooit gediend. Alzo ben ik de dupe geworden van mijn werk, dat tot niets heeft gediend.

Tot hier gaat deel 1 van "Mijn leven", en niet verder. In de volgende Moeial zal u ongetwijfeld deel 2 kunnen terugvinden. Voor de niet-intellektualisten.

Week+Film=Filmweek

Vier Films in 1 week vormen volgens het BSG een filmweek. Nou ja, dan is het op de VUB natuurlijk alle weken filmweek, en zelfs meer dan 1 filmweek per week! Het BSG bedoelt evenwel dat zij 4 films op vijfendertig millimeter aan de haak heeft weten te slagen die hun VUB première op het grote scherm van de Qa met een beeld van ongeveer vier meter hoog zullen beleven lang voordat de miezerige zestien millimeter kopietjes ooit op de VUB zullen cirkuleren.

Het verleden

De ouderen zullen opmerken dat de filmweek vroeger altijd door Campina werd georganiseerd, wel dat is in de praktijk ook nu zo, maar door allerlei verwickelingen van de betreffende kring met o.a. Dienst Cultuur verkozen zij voor de 35 millimeter-filmweek onder BSG-vlag te varen. Nog ouderen zullen dan weer opmerken dat de 35 millimeter-projecties toch het ongeschreven monopolie zijn van studiekoning vrij onderzoek, wel daar is hierbij dan een einde gemaakt.

Nu willen die 35 millimeter-projecties op de VUB nogal eens grandios fout lopen. Of: het beeld staat schuin en is daardoor niet scherp te krijgen, of de lamp van de projektor is niet sterk genoeg om de 25 meter tussen kabine en scherm af te leggen, of de koppen van de vertoende films zijn klaar om aan de honden gevoerd te worden. In alle gevallen worden de toeschouwers genaaid. Een staaltje van de beschreven voorvallen kregen de Kurosawa-liefhebbers voorgeschoteld bij het begin van de Kurosawa-week van Vrij onderzoek onlangs. Het mag een wonder heten dat met het projectie-apparaat dat ter beschikking gesteld werd door het ministerie van onderwijs nog geprojecteerd kon worden na alle troebelen die men ermee had. De operateur/projektionist was dan ook een vakman.

Uit dit alles zegt men bij Campina zijn lessen getrokken te hebben. De toeschouwers zullen niet bij voorbaat genaaid worden. Fraai, zegt mijn instinkt, nu de films nog. En wonder: ook die mogen er zijn. Campina selecteerde uit de stal van Warner Bros.: *La Bamba*, *Angel Heart*, *The Fly* en *The Witches of Eastwick*. Onze cinefiel wordt er zowaar goedgemust van. Er werd geen moeite te

groot geacht om de filmhonger van de studenten in de week van 29 februari tot 4 maart te stillen; voor de films alleen al werd zowat 38.000 ballen neergelaten. Met als uitschieter *The Witches of Eastwick* die campina 20.000 frank kostte. Maar het is dan ook dik de moeite en u mag er zelf in voor 50 of 70 frank, alnaargelang...de lengte van uw haar.

La Bamba

In *La Bamba* wordt de sukses-story, inclusief de obligate downs, van de Amerikaanse Mexikaan Ritchie Valens voor u uit de doeken gedaan op pellicule. Ritchie Valens scoorde in het begin van de jaren 60 een paar hits waaronder onder andere *La Bamba*, dat in Vlaanderen een fenomeen werd. Toch was het voor hem niet makkelijk om aan de top te geraken in een business die door -vaak erg racistische-blanken beheerst werd. Toen Valens aan de top stond was het voor hem dan ook niet gedaan. Vortdurend moest hij zichzelf bevestigen tegen de zelfgenoegzame, blanke business. Toch verkreeg hij van de meest succesvolle blanke artiest uit die periode, Buddy Holly, enige hulp. Hij won diens vertrouwen in die mate dat Holly hem ook het hoekje om hielp. Zij verdwenen samen in hetzelfde vliegtuig (ongeluk)...

La Bamba is geen meesterwerk, het is geen film die je mee naar huis neemt, maar hij is onderhoudend en authentiek. De muziek, waarvan de Valens-nummers door Los Lobos gespeeld worden, is suprem. De producer van de film heet niet voor niets Taylor Hackford ("*An Officer and a Gentleman*" en "*Against all odds*"). U moet tijdens het spelen van *La Bamba* op maandag 29 februari wel uw natuurlijke reactie om een kring te gaan vormen bij het horen van de eerste tonen van het lied bedwingen. dank u.

Angel Heart

De beste film van 1987 roept onze cinefiel. En hij heeft gelijk. *Mickey Rourke* en *Robert De Niro* in een merkwaardig spelletje zwarte magie (de verliezer sterft). Het einde opent een flauw poortje naar een vervolg, typisch Amerikaans. Voor de rest krijgt u 110 minuten spanning en raadsels voorgeschoteld. De opletende toeschouwer weet al ongeveer halverwege de film (en misschien als hij het reclamefilmje gezien heeft ook) waar detektive Harry Angel (Mickey Rourke) de charmezanger die Louis Cypher (Robert De Niro) door hem laat opsporen moet gaan zoeken. Maar gaat u op dat moment vooral niet weg, want dan begint het pas. Dan heeft regisseur *Alan Parker* (*Midnight Express*, *The Wall*, *Fame*, *Birdy*...) voor u onder andere nog één van de meest erotische neuktoestanden uit de filmgeschiedenis in petto. Onze cinefiel wordt nog geil van de gedachte aan *Lisa Bonnet* (De TV-dochter van Bill Cosby) alleen al. Enfin u raadt het: een dikke oorvijg als u deze kans op 1 maart mist.

The fly

De films over mensen die tengevolge van wetenschappelijke experimenten vreemde gedaanten aannemen zijn ondertussen allang niet meer te tellen. Herinner u de man die in een kleinere uitgave van zichzelf veranderde, de man die een altviool werd, de aap die een man werd, de man die een beest werd en slechts gered kon worden door de kus van een maagdelijke schone en de 101 weerwolven, spinnen en andere dingen. In *The Fly* verandert een wetenschapper ineens in een vlieg, met alle ongemakken van dien, vooral voor zijn vrouw... Toch is de film niet om mee te lachen, hij zit zelfs vol onverwachte wendingen, zoals vliegen dat wel eens kunnen. Hoogstaand qua

trukagewerk, terwijl ook de acteursprestatie van de man die de vlieg speelt -zijn naam ontsnapt me nu even- niet te onderschatten is. De Film kreeg in 1986 op het festival voor de fantastische film van Avoriaz een grote prijs. Ongeveer 1 meter 80 en geloof me, dan kom je van goeden huize. Strontvliegen thuis laten op 2 februari.

The Witches of Eastwick

Campina houdt het occult. De Duivel heeft in deze film van *George Miller* (bekend van o.a. *Mad Max*) de gedaante aangenomen van *Jack Nicholson* die met zijn onweerstaanbare charmes drie brave vriendinnen, de steeds mooier wordende *Cher*, de al even vertedelijke *Susan Sarandon* en de braaf uitzierende (uitziende, zei ik) *Michelle Pfeiffer*, verleidt. Eens dat stadium voorbij heeft de kwaadaardige kerel hen natuurlijk volledig in zijn macht en gebruikt hij hen voor allerlei smerige karwei'tjes. Een spannende film die ook heel veel humoristische momenten heeft. Al denkt onze cinefiel dat het verhaal wat mager is, hebben wij samen toch genoten van de knappe prestatie van *Jack Nicholson* en het prachtige werk van de drie dames. Het einde zal een zeer onverwachte wending blijken voor verstokte masculisten en toegejuigd worden door feministen. Leuk op 3 februari.

Hoewel dat vaak afbreuk doet aan de opbouw van het filmverhaal en de spanning onder het publiek, ik denk aan *Angel Heart* bijvoorbeeld, werd door Campina en BSG om technische en financiële redenen toch geopteerd om één pauze te houden bij elke film na ongeveer een uur film. Het is jammer, maar kwaliteit blijkt zijn prijs te moeten opleveren...

Il Cattivo

"Collector's item" : een Flikkerlicht - bericht

Het zal je maar overkomen : je woont in zowat de oudste parlementaire democratie die Europa nog rijk is; je maakt gebruik van je stemrecht (of -plicht) en helpt een aantal gewiekste praters aan een plaatsje in het befaamde Britse Lagerhuis; in je naïviteit denk je dan dat deze mensen je zullen "vertegenwoordigen" ... Een tijdje later stel je echter tot je verbazing vast dat diezelfde heren (zijn er ook dames?) zoiets absurds als de Clauseule 28 goedkeuren. Deze rijkelijk vage, naar fascisme zwemende wettekst verbiedt lokale besturen (d.w.z. scholen, bibliotheken, gemeenteraden) financiële en andere steun te geven aan personen en groepen die homoseksualiteit als normaal voorstellen

("propageren", heet het dan!). De vage formulering maakt de tekst tot een gevaarlijke potentiële bron van onverdraagzaamheid, discriminatie en geestelijke terreur. De Arts Lobby (d.i. een groep kunstenaars die zich tegen Clauseule 28 keren) wees op het gevaar dat op basis van de tekst boeken uit bibliotheken kunnen gebannen worden, films gecensureerd, theateropvoeringen verboden enz. ...

Dergelijke kankergezwellen van het democratische systeem kaderen als vanzelf binnen de algemene verrechtiging en hernieuwde onverdraagzaamheid tegenover homo's en lesbiennes, migranten enz. ... (een onverdraagzaamheid die wij helaas ook

op de VUB-campus vaststellen — of te lezen krijgen!). Wellicht worden vele homofoben bang wanneer ze zien dat homo's en lesbiennes erin slagen hechte en stabiele relaties op te bouwen; ze raken verstoord in hun eigenwaan, de exclusiviteit van de heteroseksualiteit raakt aangetast, ze voelen dat ze niet langer als allesoverheersende norm gelden... Vandaar dat velen homo's en lesbiennes terug "in the closet" willen krijgen, hen terug willen sturen naar het verdomhoekje waar je alles verbergt wat je in je zelfgenoegzaamheid stoort. In een democratie die zichzelf respecteert (maar welke democratie doet dat nog?) kunnen ondingen als Clauseule 28 gewoonweg niet!

Alle steun en sympathie welkom bij
Het Flikkerlicht
Postbus 35
1040 Eterbeek 4
tel : 02/641.23.43

ZING EEN LIED!

Voor 'Haddock' alias 'Chips met paprika' zoekt het progressieve "Brussels Brecht-Eisler Koor" nog zangers van alle geslachten, maten, gewichten en stemsoorten. 'Haddock' gaat over informatica, met een mythologisch sausje overspoeld. Zo kan het gebeuren dat je 47 keer 'bip' moet biepen en dan losbarsten in een gereciteerd: "Vulcanus Oceanus Eros Freia Europa Zeus Jahweh Mahomed". Te gekke toestanden dus bij dit leuke koor! Het motto van het koor is "Iedereen kan zingen", dus daar gaat je uitvlucht al! Je moet niks kennen van notenlezen (het mag wel) ofzo, alleen vrij zijn op zondagavond, want dan repeteert 's werelds uitmuntendste koor van 20 tot 22.30 uur op de tweede verdieping van het Cultureel Centrum "OBBRUSSEL", in de Fortstraat in Sint-Gillis (vlakbij de bareel van deze lieflijke gemeente.

Kom gerust langs, of neem eerst contact op met Michel of Saskia van De Moeial.

UIT IN BRUSSEL

LULU AGAIN

Zoals de heer Cattivo ons wist te vertellen raasde Lulu over het land. Ze krijgt er blijkbaar niet genoeg van, want Théâtre des 2 Eaux (aan het Flagey-plein) brengt (als aansluiting op de Muntproductie?) een bewerking van de Lulu-stukken van Wedekind. Hun versie is gebaseerd op verschillende thema's uit Wedekinds werk, refererend naar de music-hall uit het begin van onze eeuw: spektakel dus, snelheid, opvolging van gebeurtenissen en zelfs een entertainer - eens benieuwd hoe dat klinkt zonder de muziek van Berg.

WOYZECK

Berg heeft nog een andere opera geschreven: Woyzeck. Het Théâtre Nationale de Belgique voert het originele werk van Georg Büchner (1813 - 1837) ten tonele. Het verhaal is gebaseerd op ware feiten: in 1821 steekt soldaat Johann Christian Woyzeck zijn minnares neer in een vlag van waanzin, dementie. Daar iedereen wist dat Woyzeck een vrij zonderling figuur was, vraagt de rechtbank een onderzoek in te stellen naar de geestelijke gesteldheid van onze soldaat (één van de eerste processen waarin zo iets gebeurde). Dit onderzoek werd uitgevoerd door psychiater Clarus, die oordeelde dat Johann Christian maar beter onthoofd kon worden - wat dan ook gebeurde, op het plaatselijke dorpsplein (waarschijnlijk onder grote belangstelling - zo'n feestje maak je niet elke dag mee). In 1836 vond Büchner als bij toeval in de bibliotheek van zijn vader de medische rapporten van dokter Clarus - daaruit heeft hij dan een leuk verhaaltje gebrouwd (het werk is spijtig genoeg onvoltooid gebleven).

JULIA

De KVS doet zware pogingen om jonger publiek in de zaal te krijgen. U kan er voor een prikke (nou ja, 150 Fr.) binnen. Momenteel speelt men er Romeo en Julia (Shakespeare) in een regie van Dirk Tanghe. Dirk Tanghe wil "een trillende, spannende, ontroerende voorstelling maken" - hij is daar volledig in geslaagd - ik heb nog niets anders dan positieve geluiden over dit werk gehoord.

GARAGE

Alex Chilton wordt beschouwd als de "Godfather" (?) van de garage-rock. In de jaren '70 richt hij de groep Big Star op, waarmee hij drie - zogenaamd - legendarische elpee's maakt. De laatste tien jaar heeft hij platen geproduceerd voor o.a. de Cramps en de Replacements (die zelfs een ode aan hem wijdden); ook speelde hij mee met Tav Falco and the Panther Burns. Een éénmalig concert van een legendarisch rockfiguur - met de dimensies van een Captain Beefheart -, vrijdag vier maart in de Ancienne Belgique.

SIXTIES

De Stoute Jaren is een verzamelnaam voor een reeks activiteiten (waaronder enkele op de VUB) rond de jaren '60. Gepoogd wordt onze voorvaders tot leven te wekken. Op vijf maart zal men daar waarschijnlijk wel in slagen in het PSK: 8 Beaux Forts is een groots literair en muzikaal spektakel, met o.a. Tom Lanoye, Gust Gils, Simon Vinkenoog, Jules Deelder, Hugo Claus... een bont gezelschap dat wel voor een leuke avond zal zorgen.

VRIJKAARTEN

Het Centrum voor Theaterwetenschappen (gebouw C, afdeling GERROM) krijgt wekelijks vrijkaarten voor allerlei produkties. Studenten mogen die GRATIS hebben - je zou dus verwachten dat al die vrijkaarten een fel begeerd goed zijn; het tegenovergestelde is waar: meestal verdwijnen ze in de prullemand, omdat U zich waarschijnlijk liever 's avonds bezuigt tijdens het spelen van RISK i.p.v. eens richting Brussel - centrum te trekken. Dus U bent gewaarschuwd: indien U vrijkaarten wenst, ga ze dan afhalen in het Centrum voor Theaterwetenschappen.

LES JEUNES AMIS

Tenslotte: in het kader van de week van de student vindt in de Munt op vrijdag 25 februari "A night at the opera" plaats. Voor 800 frank ziet U de wereldberoemde chansonnier William Scheller (ik heb nog nooit van hem gehoord, maar enfin) aan het werk; later op de avond wordt een paard op de bühne van de grote zaal geplaatst en vakkundig met allerlei laser - effecten omkransd. Een zeer interessante manifestatie, waarvoor De Mocial zo maar eventjes 850 vrijkaarten ter beschikking heeft.

DONA NOBIS PACEM!

In de week van 29 februari tot 4 maart organiseert het UCOV (Universitair Centrum voor Ontwikkeling en Vrede) een week met als thema: Vrede.

Niet alleen de machtsverhouding tussen de twee blokken (hier wil ik graag even in persoonlijke naam iets melden over het gebruik van het woord 'blok': ik sprak een tijdje geleden met een Bulgaar, nl. Petko, moest u hem kennen, en toevallig uitte ik het woord 'Oostblok'. Hij maakte de terecht opmerking 'Zou jij het grappig vinden een inwoner van het 'Westblok' genoemd te worden?' Zij zeggen "West-Europa", of "het Westen", daarom even deze oproep om het vijandig klinkende 'Oostblok' principieel niet meer te gebruiken, danku.) wordt behandeld maar ook de ontwikkelings-samenwerking tussen Noord en Zuid; vrijdag 4 maart behandelt een bijzonder colloquium de initiatieven binnen de Europese Unie wat betreft de internationale veiligheid.

Naast speciale menu's in het restaurant, een permanente tentoonstelling rond "Soweto - apartheid" (in het restaurant Oefenplein) worden stands opgezet van o.a. Oxfam, Amnesty, VAKA, ... - bananen uit Nicaragua zijn te koop in het KK.

In Jette loopt ook een permanente tentoonstelling, maar dan in de bibliotheek, en worden in de cafetaria tussen twaalf en twee videofilmjes vertoond.

Hier volgt het overige programma:

MAANDAG 29.2, 20.00 u, Qd: voordracht door Willy Claes over zijn boek "De Derde Weg".

"De Derde Weg is een analyse en synthese van de moeilijkheden waarmee de wereld nu worstelt. Welk drama speelt er zich af op deze planeet, zowel in de geïndustrialiseerde als in de Derde Wereld? Waarom gaat het verkeerd? En wat kunnen we er nog aan doen?".

Willy Claes: "De kloof wordt breder tussen de universeler wordende technologie enerzijds, en de begrippen en instellingen die wij met de menselijke geest creëren. Ik bespeur een toenemend egoïsme, zeg maar nationalisme, en ik betreur dat. Het besef van de echte uitdagingen - zoals de ontwikkelingsproblematiek - ontbreekt, ook bij veel studenten. Dat is de tijdsgeest in het Noorden. Jammer." (Knack, 23.12.87).

IN JETTE vindt op dezelfde dag een voordracht plaats van Hugo Dries. Voor "Psychologie van het racisme" verwacht

men jullie om 20 uur in Audit. 3.

Daarna is er nog de openingsreceptie. Meer inlichtingen bij Nathalie Bernheim (Campus Jette CIII) of Nicole Pouliart (Campus Jette AD).

DINSDAG 1.3, 20.00 u: Anti-apartheidsavond met de vertegenwoordiger van het ANC in Brussel, Godfrey Motsepe. Deze zal spreken over de toekomst van Zuid-Afrika. De voordracht gebeurt in het Engels.

IN JETTE, 20 uur, Audit. 3: film "A Soldier's Story"

WOENSDAG 2.3, 20.00 u, Qc: "Paths of Glory" film van Stanley Kubrick uit 1957, TOEGANG GRATIS

"Kubrick wou van "Paths of Glory" een aanklacht maken tegen oorlogsmisdrijven, ijdelheden met strepen en onnodige, onder edele patriotische motiveringen schuilgaande slachtingen. Hij legt Kirk Douglas een zin van Samuel Johnson in de mond, die als motto voor heel het werk zou kunnen dienen: "Patriotisme is de ultieme schuilplaats van schurken". Zijn film ... brandmerkt de valse heldhaftigheid van sommige hooggeplaatsten, voor wie een menselijk leven vanuit het oogpunt van hun eigen, in "de eer van het leger" herdoopte ijdelheid niet telt."

IN JETTE, 20 uur, Audit. 3: voordracht van Prof. C. Suzanne met als titel "Rassen: een biologisch concept?".

DONDERDAG 3.3, 12.00 u, Trefcentrum Y' (1 ste verdieping): Kaffee-praat: Walter De Bock, journalist bij De Morgen spreekt over zijn in Parijs gepubliceerd boek. Thema: EUROPA, BELGIE en de IRANGATE.

IN JETTE, 20 uur, Audit. 3: film "The Secret of the NIMH".

VRIJDAG 4.3., 9.30-17.00, in het Europees Parlement, zaal 51: Studiedag over "Europese Veiligheid". De sprekers zijn o.a. A. Cahen, sekretaris van de WEU, B. Van der Lek en Marijke Van Hemeldonck (leden van het Europees Parlement) en onze goeie ouwe Kolonel, Hollants van Loocke. Inschrijvingen en inlichtingen bij Sam Biesemans (641.23.13, je kan ook bv. vanuit een der VUB-liften bellen -gratis- draai dan slechts 23.13) of bij ("Don") Walter Vermander (640.93.02).

IN JETTE: 23 uur, BSG-zaal Jette: Martin Luther King-SIXTIES - fui!!!

griepies op z'n best:

WALVISJES!

Je wist het, je wist het niet of je wou het niet weten, maar zaterdag 20 februari was er op de VUB een ontmoetingsdag van GREENPEACE.

Helaas werd er maar weinig over de walvis (mijn lievelingszeedier) gezegd, behalve dan door mij. Sommige personen uit mijn omgeving gaan derhalve keihard gillen als ze het woord 'wal' nog maar horen. Om van 'vis' maar te zwijgen. Maar ja.

Overigens is deze organisatie nog steeds op zoek naar leden en vrijwillige medewerkers (voor kantoor- en vertaalwerk, voorlichting, het busproject, het opblazen van rubberbootjes —voor de grootlongigen— en de aktie-ondersteuning).

Voel je je hiertoe geroepen, dan neem je best eens contact op met het Belgische Greenpeace hoofdkwartier, gewoon op de Waverse Steenweg, nummer 335 te Etterbeek!

Ben je slechts geïnteresseerd in een T-shirt, Pluis het pluche zeehondje, enz... dan kan je dat melden aan 'Greenpeace Merchandise', Ezelstraat 32, 8000 Brugge.

HANSJE & BOER.

KULTUURKRANT

MIDDAGANIMATIE DE ADEMPAUZE

't Is dinsdagmiddag - 13u - HET BRUSSELS SALONORKEST stuurt zijn herkeningswijsje het Kultuurkaffee in. PAUL SCHRUIJVERS voelt de studentenmagazines "KAMPUS" en "SIC" aan de tand.

Een week later (same time, same place, same tune) laat hij vertegenwoordigers aanrukken van diverse CULTURELE CREDITCARDS voor jongeren.

"KAMPUS" versus "SIC"

Het nieuwe gat in de tijdschriftenmarkt heet studentenmagazine. Vanuit franstalige kant kwam eerst KAMPUS aanwaaien. Een initiatief van een groep jonge schavuiten dat hier voet aan wal tracht te krijgen. Uitgeverij Diligentia zat met Intermediair deels op eenzelfde publiek te werken. Enkele geselecteerde stukken over cultuur, economie en wetenschap, aangevuld met talloze personeelsadvertenties. "Intermediair" ligt voortaan in de krantenkiosk en brengt als verrassing het tweewekelijks studentenmagazine SIC mee. Een gesprek met de makers.

Dinsdag 23 febr. '88 - 13u
Kultuurkaffee - Toegang gratis

CULTURELE CREDITCARDS VOOR JONGEREN

Aan culturele creditcards voor jongeren is er geen gebrek. Je hoeft maar een bankrekening te hebben en in de leeftijdsgroep 16-25 te zitten en talrijke reducties liggen op je te wachten. Doen die leden ook werkelijk wat met hun kaartje? Treedt er momenteel geen marktsaturatie op? Een verhaal over het bos en het tellen van de bomen. Pionier "CULTUREEL JONGERENPASPOORT" stuurt directeur RONALD DEMARCKE in de ring en confronteert hem met LIEVEN VERMEULEN van de gloednieuwe "CLUB 001" (ASLK) en de eerste CJP-epigoon, de "JONG GEMEENTEKREDIETCLUB" (o.v.).

Dinsdag 1 maart '88 - 13u
Kultuurkaffee - Toegang gratis

CONCERTEN SWING

The Marvel Jacks, wereldberoemd in de Antwerpse suburbs, stuurden hun leden naar het conservatorium en de jazzstudio en bevruchtten hen met impulsen uit de jaren '40 en '50. De gouden tip van Gery Cabéke (Omroep Oost-Vlaanderen) voor het komende speeljaar.

Donderdag 25 februari '88 - 21u
Kultuurkaffee VUB - Toegang gratis

POP

Noordkaap

"Serge Feys (ex TC Matic) inviteert" is wellicht de perfecte slogan voor dit avondvullend programma. Hij waakt immers uiterst secuur over het platenwerk van Yasya en Noordkaap. Yasya wordt door hun manager en enkele persmensen bestempeld als de beste livegroep van het land. Best mogelijk vermits Yvan Arnoudt en Danny Bossaer in Rudy Cloet (ex TC Matic, 2 Belgen) en Alain Govaert (ex 2 Belgen) de geknipte ritmetanden vonden.

Aan het andere einde van het land (lees Limburg) wacht Noordkaap, na een opgemerkte verschijning in Vakature, op erkenning van het binnenland. Gedreven nederlands-talige pop in de traditie van Mensen Blaffen en Tröckerner Kecks.

Donderdag 3 maart '88 - 21u
Kultuurkaffee - Toegang gratis

TENTOONSTELLINGEN KUNST IN DE BIBLIOTHEEK

LUCIEN ENGELS - "ORIENT" SCHILDERIJEN - AQUARELLEN TEKENINGEN - REPORTAGES

De tentoonstelling van olieverfschilderijen, aquarellen, gouaches en pentekeningen van de architect Lucien Engels eind vorig jaar (7 - 31 okt.'87) in het Mutualistisch Cultureel Centrum te Brussel was, in de schaduw van de Europalia-tentoonstellingen, ongetwijfeld een artistiek hoogtepunt. Zelden werd de rijkgeschakeerde traditie van de 19de eeuwse orientalisten met een dergelijke concentratie, virtuositeit en fijngevoeligheid creatief doorgevoerd, als door deze door Paul Klee, het magisch-realisme en Lynne Thornton's 'Peintres Voyageurs' bezeten kenner van Byzantium, Perzië, Irak, Egypte, het Midden-Oosten en India: Lucien Engels, architect, reiziger, cultuurfilosoof en archeoloog en niet het minst geraffineerde illustrator van het Egyptische dodenboek.

Ook deze fascinerende reportage van fabelachtige reizen doorheen de Oriënt stelt ons voor over de reis na te denken als een "queeste" van het andere, als het zoeken van het eigene. Is reizen voor Lucien Engels niet: zichzelf bewust worden door zich te laten vervreemden van het oude ik, de crisis beleven van de onmiddellijke identiteit en de beproeving doorstaan van de verleidelijkheid van het aardse in kennis en pijn? Een Odyssee van het bewustzijn, tussen ekstraspectie en introspectie, tussen profane periferie en sacraal middelpunt. Maar vooral: mystieke initiatie van de ziel in zijn eigen esoterische diepten, ver sluierd door een obsederende hermythologisering en synthese van het Oosterse landschap, gnostische terugkeer naar éénheid uit versnippering en ballingschap.

Prof. Dr. H. Dethier

Vernissage wo. 24 febr.'88 - 18u
Inleiding: Prof. Dr. S. Loccufier,
Rector VUB -
Prof. Dr. H. Dethier
Centrale Bibliotheek - Geb. B&C
De tentoonstelling loopt t.e.m. do. 7
april '88 :
elke werkdag van 9 tot 21u
zaterdag van 10 tot 16u
Toegang gratis.

DIRK VAN DEN BROECK AQUARELLEN, TEKENINGEN, POEZIE

Religie, alchemie en metafysica zijn voor Dirk Van den Broeck (1954) constante, bijna essentiële waarden, die hij vertaalt in figuratieve anekdotische tekeningen en in gedichten. Zijn werk vraagt van de toeschouwer aandacht voor de verborgen betekenis, die soms minuscule verweven zit in een - op het eerste zicht - eenvoudig lijkende compositie.

Deze tentoonstelling is nog te bekijken t.e.m. do. 10 maart '88 - elke werkdag van 11 tot 17u in Galery' en van 12 tot 24u in het Kultuurkaffee Toegang gratis.

LEZINGEN PSYCHOLOGIE- LITERATUUR

Lezing, vraaggesprek, discussie over de filosofische, maatschappelijke en psychologische elementen aanwezig in volgende werken uit de wereldliteratuur :

'MADAME BOVARY' van FLAUBERT

Inleider : L. SOMVILLE
op donderdag 25 febr. '88 - 16u
Aula VUB Aud.Qd - Toegang gratis

'GERMINAL' van ZOLA

Inleider : L. SOMVILLE
Op donderdag 3 maart '88 - 16u
Aula VUB Aud.Qd - Toegang gratis